

การพัฒนาวัฒนธรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว
บ้านพรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

Development of English Communicative Skills of Home Stay Village to Increase Tourism
Potentials of Phru Nai Village Phru Nai Sub-district Ko Yao District Phang-Nga Province

บุญชู กออุดมรัตน์

ศักดิ์ชัย โพธิ์สัย

สุวัฒน์ รักขันโท

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Bunchoo Korudomrat

Sakchai Posai

Suwatsan Ragkhanto

Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

Lecturer, Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Lecturer, Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding E-mail: sakchai73336@gmail.com

วันที่รับบทความ: 13 มิถุนายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ 24 มิถุนายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 25 มิถุนายน 2568

Received: June 13, 2025; Revised: June 24, 2025; Accepted: June 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาและการพัฒนาวัฒนธรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบ้านพรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว 2) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในระดับชุมชน กลุ่มตัวอย่างคือเจ้าของกิจการโฮมสเตย์ในชุมชนจำนวน 50 คน จาก 25 หลังคาเรือน ซึ่งได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการและความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 10 คนเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ประกอบการโฮมสเตย์มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นในการให้บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมทักษะเหล่านี้ และส่งผลให้คะแนนหลังการอบรมเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 32.68$, S.D. = 1.82) เป็น ($\bar{X} = 41.92$, S.D. = 2.12) แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของนวัตกรรมและแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทของชุมชนท่องเที่ยว

คำสำคัญ: พัฒนานวัตกรรม; ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ; หมู่บ้านโฮมสเตย์; เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

Abstract

This research article is part of a larger study entitled “Development of English Communicative Skills of Home Stay Village to Increase Tourism Potentials of Phru Nai Village Phru Nai Sub-district Koh Yao District Phang-Nga Province”. The objectives were to: 1) develop the English communication skills of the homestay community to promote tourism; 2) enhance the community’s capacity to use English effectively in tourism contexts; and 3) propose practical strategies for improving English communication as a tool for community-based tourism development. The target group consisted of 50 homestay business owners from 25 households in Ban Pru Nai, selected using purposive sampling. Research instruments included a questionnaire to assess needs and satisfaction regarding English use, and semi-structured interviews with 10 business owners regarding challenges, obstacles, and suggestions for skill development. Quantitative data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-tests, while qualitative data were interpreted using content analysis.

Findings revealed that homestay operators expressed a strong need to improve their English communication skills, particularly in listening and speaking, which are critical for interacting with international tourists. The developed innovation effectively addressed these needs. Post-training test scores significantly improved from a pre-test mean score of ($\bar{X} = 32.68$, S.D. = 1.82) to a post-test mean score of ($\bar{X} = 41.92$, S.D. = 2.12), indicating the effectiveness of the innovation. The study provides a sustainable framework for developing English communication skills in local tourism communities.

Keywords: Innovative Development, English Communicative Skills, Home Stay Village, Increasing Tourism Potentials

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจํานวนมหาศาลในแต่ละปี ตัวอย่างเช่น ในปีหนึ่งประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจํานวนกว่า 24.78 ล้านคน สร้างรายได้กว่า 1.14 ล้านล้านบาท ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีผลต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม การท่องเที่ยวยังส่งผลให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า ทั้งธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว การเดินทางระหว่างประเทศ โรงแรม และที่พัก และธุรกิจรอง ได้แก่ ร้านอาหาร ของที่ระลึก และบริการเดินทางภายในประเทศ ตลอดจนธุรกิจต่อเนื่องอื่น ๆ ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญใน

การกระจายรายได้และสร้างการจ้างงาน เช่น ภาคธุรกิจที่พักและร้านอาหารมีการจ้างงานสูงถึง 2.3 ล้านคน ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลในแต่ละยุคสมัยจึงกำหนดให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นนโยบายเร่งด่วนและเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างสมดุลและยั่งยืน ดังนั้น การศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเผยสถิติท่องเที่ยว 11 เดือน พ.ศ. 2562 รายได้ขยายตัว 3.88% จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่ม 4.4% กระทรวงท่องเที่ยวฯเผยสถิตินักท่องเที่ยวการท่องเที่ยวในเดือนพฤศจิกายน 2562 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย 35,358,592 คน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.92 เกิดรายได้ 166,897.00 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.98 ส่งผลให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวสะสมในช่วงเดือน มกราคม-พฤศจิกายน 2562 อยู่ที่ 35,866,606 คน จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ 34.3 ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.44 เกิดรายได้ 1,743,945.72 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.88 ทั้งนี้ในช่วงปี 2562 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวไทย 35.8 ล้านคน เป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย 24.7 ล้านคน ยุโรป 5.84 ล้านคน ภูมิภาคอเมริกา 1.45 ล้านคน เอเชียใต้ 2.16 ล้านคน โอเชียเนีย 8 แสนคน ตะวันออกกลาง 6.4 แสนคน แอฟริกา 1.7 แสนคน โดยตลาดหลักด้านการท่องเที่ยวของไทย พบว่า นักท่องเที่ยวจีนเดินทางเที่ยวไทย อยู่ที่ 10.1 ล้านคน ขยายตัว 4% ขณะที่อินเดีย 1.8 ล้านคน ขยายตัว 26% ในปีพ.ศ. 2562 นักท่องเที่ยวจากประเทศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษรองลงมาเป็น ชาวเยอรมันและชาวอเมริกันตามลำดับจึงทำให้มีความต้องการและความจำเป็นอย่างมากสำหรับประชาชนในพื้นที่ที่ต้องการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพราะในปัจจุบันนี้ ชาวต่างชาติได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยหรือชาวไทยเดินทางไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก หากประชาชนในประเทศมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็จะทำให้การเดินทาง การติดต่อประสานงานหรือการเที่ยวชมสิ่งต่าง ๆ มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นเพราะระบบการติดต่อสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในฐานข้อมูลสากลนิยมใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

เพราะฉะนั้น เพื่อให้คนไทยมีขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สูงขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ได้เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่จำเป็นสื่อสารกับชาวต่างชาติที่มาเยือนทั้งการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับพื้นฐานหรือใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉพาะกิจถ้าคนไทยมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างทั้งทางตรงและทางอ้อม จากกระแสความนิยมในด้านการท่องเที่ยวแบบใหม่คือการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติ ซึ่งนิยมท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเล็กหรือท่องเที่ยวด้วยตนเอง ที่เรียกว่า Free Independent Travelers นักท่องเที่ยวดังกล่าวจะได้สัมผัสกับชุมชนมากขึ้นและนักท่องเที่ยวจะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือนมากขึ้นทั้งนี้ กระแสการท่องเที่ยวแบบ

พักแรมกับเจ้าบ้าน (home stay) ก็มีมากขึ้นด้วย ลักษณะดังกล่าวจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือนซึ่งประชาชนในประเทศไทยในฐานะเป็นเจ้าของบ้านจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษของคนไทยในภาคการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่สามารถสื่อสารได้ การสื่อสารกับชาวต่างประเทศ คนไทยจะใช้วิธีภาษาในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศแต่คนไทยมีจุดเด่นคือ เป็นมิตรความสุภาพและความมีน้ำใจ การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นจุดเน้นที่มีความสำคัญในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศเช่น การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องของภาษาสำหรับการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความรู้ในการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถในการสื่อสารได้รู้เรื่อง สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ผลประโยชน์กับการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ซึ่งกลุ่มชุมชนในท้องถิ่นควรจะมีความรู้ภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552). สำหรับให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เช่น การต้อนรับนักท่องเที่ยว การบอกทิศทาง การอธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง ซึ่งปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งและเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมฐานความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรของประเทศเพื่อให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจริญต่อรองและสร้างความสัมพันธ์อันดี (Namtapi, I. 2022)

การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Homestay Tourism) เป็นหนึ่งในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (eco-tourism) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ โดยเน้นที่คุณภาพของประสบการณ์มากกว่าปริมาณ การท่องเที่ยวลักษณะนี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน โดยชุมชนมีบทบาทสำคัญในการเป็นเจ้าของและร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตนเอง (กฤตยา เตยโพธิ์และพนัส โพธิ์บัติ, 2561) ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์คือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน โดยในขณะที่นักท่องเที่ยวเดินทางและพักอยู่ในหมู่บ้านท้องถิ่น พวกเขาจะได้รับโอกาสในการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่น การเรียนรู้วิธีทำอาหารพื้นบ้าน การทำประมง การแลกเปลี่ยนความรู้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวเจ้าบ้าน ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่เปี่ยมด้วยเสน่ห์ ซึ่งแตกต่างจากประสบการณ์การท่องเที่ยวในแบบทั่วไป อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหลายชุมชนในประเทศไทยพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น แต่ปัญหาที่พบคือ ความเข้าใจที่ไม่เพียงพอต่อหลักการพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งผลให้การดำเนินการขาดทิศทางที่ชัดเจน และอาจเกิดผลกระทบทางลบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว (ปัทมา สุวรรณเทศ, 2555)

ชุมชนบ้านพรุใน เป็นชุมชนขนาดเล็กตั้งอยู่ในเกาะยาวใหญ่ แต่การบริหารการปกครองขึ้นต่อ อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา พื้นที่ชุมชนมีลักษณะเป็นเกาะล้อมรอบด้วยหุบเขา ชาวบ้านในชุมชนพรุในนับถือศาสนาอิสลามเกือบทั้งหมด มีอาชีพหลักคือ ทำการประมง ทำสวนมะพร้าว และทำเกษตรกรรม อาชีพที่เป็นรายได้เสริมให้กับ

ชาวบ้านคือ กิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชน (Homestay) ด้วยอาณาบริเวณของเกาะยาวเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้กับเกาะที่มีชื่อเสียงด้าน

การท่องเที่ยวอีกหลายเกาะและอยู่ไม่ไกลจากจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะเดินทางมาพักผ่อนและเที่ยวในภูเก็ต แต่อย่างไรก็ตาม ในแต่ละปีนักท่องเที่ยวที่สนใจที่จะเดินทางมาพักผ่อนที่เกาะยาวก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเกาะยาวใหญ่อยู่ไม่ไกลจากภูเก็ต (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา, 2566) หมู่บ้านชุมชนพุดในชาวบ้านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในระดับไม่ค่อยดีสะท้อนมาจากข้อมูลที่นักท่องเที่ยวต้องการการที่จะช่วยพัฒนาและถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นให้เป็น รู้จักอย่างแพร่หลายและมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสมบูรณ์ การเตรียมพร้อมชุมชนที่เกี่ยวข้องให้มีความสามารถในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ชุมชนเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้มีความรู้วัฒนธรรมอย่างลึกซึ้งซึ่งดังนั้นชุมชนโฮมสเตย์จำเป็นจะต้องมีความสามารถในการด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เนื่องจากภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสารซึ่งมีความสำคัญที่สุดในโลกปัจจุบัน ดังนั้น คณะนักวิจัยมีความเห็นว่า ชุมชนโฮมสเตย์หมู่บ้านพุดใน ตำบลพุดใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงาสมควรที่จะได้รับการพัฒนานวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเพื่อการสื่อสารเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันจะเป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตชาวบ้านในชุมชนและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการใช้ภาษาอังกฤษในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาและการพัฒนานวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านพุดใน ตำบลพุดใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา การวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้:

ขั้นตอนที่ 1: การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านพุดใน เสร็จแล้วคณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 2: การออกแบบและพัฒนานวัตกรรม ได้ทำการออกแบบนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น สื่อการเรียนรู้ ชุดบทสนทนา หรือกิจกรรมฝึกทักษะ และทำการตรวจสอบความ

เหมาะสมของนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Validation) และได้นำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย (Try-out) เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

ขั้นตอนที่ 3: การนำไปใช้จริงและประเมินผล คณะผู้วิจัยได้นำชุดนวัตกรรมที่พัฒนาแล้วไปใช้จริงในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พร้อมทั้งทำการประเมินผลการใช้นวัตกรรมทั้งด้านประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ และการพัฒนาทักษะของผู้เรียนและสุดท้ายวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อสรุปผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ประชาชนผู้ประกอบการให้ที่พักโฮมสเตย์ ในชุมชนหมู่บ้านพรใน ตำบล พรใน อำเภอกะยง จังหวัด พังงา จำนวน 25 หลังคาเรือน ก่อนสุ่มตัวอย่างมีผู้เสนอตัวเข้าร่วมโครงการวิจัย 50 คน ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้ประชากรทั้งหมด ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เป็นการเจาะจงกลุ่มผู้เป็นเจ้าของกิจการธุรกิจโฮมสเตย์ในหมู่บ้านพรในทั้งหมด ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและข้อมูลด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อที่พักรโฮมสเตย์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง 1.) การต้อนรับนักท่องเที่ยว 2.) ที่พักอาศัยในหมู่บ้านโฮมสเตย์ 3.) อาหารท้องถิ่นในหมู่บ้านโฮมสเตย์ 4.) แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ และ 5.) วัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนมุสลิมในหมู่บ้านโฮมสเตย์เรื่องละ 10 ข้อ รวม 50 ข้อ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการอบรมในวิจัยครั้งนี้หรือผู้เกี่ยวข้องธุรกิจการประกอบการโฮมสเตย์ชุมชนพรใน ตำบล พรใน อำเภอกะยง จังหวัด พังงา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนการอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำคะแนนที่ได้เป็นค่าคะแนนก่อนนำมาพัฒนาสร้างนวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษขึ้นมาและหลังจากฝึกอบรมเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้น

2. แบบสอบถามเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 ข้อ

2.1 แบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 8 ข้อ เป็นการวัดความคิดเห็นความต้องการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระดับความต้องการมาก-น้อย-ไม่ต้องการ

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มี 14 ข้อ เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale) ระดับมากที่สุดไปน้อยที่สุดโดยมีค่าแปรผล 5.00-1.00.

3. แบบสอบถามเชิงคุณภาพเป็นคำถามปลายเปิด ให้ผู้เข้าอบรมเขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ข้อ แบบทดสอบและข้อคำถามการสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบความเชื่อมั่นและความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

4. ชุดคู่มือฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5 บทเรียน โดยเป็นนวัตกรรมที่สร้างขึ้นเน้นทักษะการฟังและพูดเพื่อการสื่อสาร คำนึงถึงสถานการณ์ และความต้องการของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พรใน ตำบล พรใน อำเภอกะยง จังหวัด พังงา ในขณะที่ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักและเที่ยว จากนั้นคณะผู้วิจัยได้

กำหนดเนื้อหาของบทเรียน วิธีการและกิจกรรมการสอนโดยใช้หลักการการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) โดยจำลองจากสถานการณ์จริงรวมทั้งสื่อการสอนจากเอกสารการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและได้คัดเลือกบทเรียนจากหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โปรแกรมฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางและปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้จากสถานการณ์จริง English for Communication มีหัวข้อดังนี้ คือ 1) การต้อนรับนักท่องเที่ยว 2) ที่พักอาศัยในหมู่บ้านโฮมสเตย์ 3) อาหารท้องถิ่นในหมู่บ้านโฮมสเตย์ 4) แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ 5) วัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนมุสลิมในหมู่บ้านโฮมสเตย์

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยเน้นการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (data triangulation) ในด้านข้อมูลที่ได้จากแหล่งบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ในหมู่บ้านชุมชนพรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงาเป็นหลัก รวมทั้งตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) จาก 3 วิธีกล่าวคือ การศึกษาเอกสาร การสังเกต และการสัมภาษณ์ เช่น ใช้การสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเอกสาร หรือทำการซักถามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาวิเคราะห์หาลักษณะที่เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยสู่การทำเครื่องมือการวิจัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรง (Validity) โดยนำเสนอให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการวิจัยด้วยการตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) ในทุกข้อคำถาม โดยใช้สูตรของโรบินสันและแฮมเบลตัน (พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี, 2561) และเมื่อวิเคราะห์แล้วถ้าข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 จะคัดเลือกเอาไว้ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรืออาจตัดทิ้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1: การวิเคราะห์ความต้องการและจัดทำความเข้าใจเบื้องต้น

คณะผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดและสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการด้านที่พักในชุมชนโฮมสเตย์บ้านพรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการพัฒนานวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการ และระยะเวลาของโครงการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2: การเก็บข้อมูลก่อนการพัฒนา (Pre-test)

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ทำแบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 ข้อ เพื่อประเมินระดับความสามารถเบื้องต้นก่อนการอบรม ทั้งนี้ผลคะแนนจากแบบทดสอบนี้จะนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการจริงของกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 3: การพัฒนาและใช้จริงนวัตกรรม

ดำเนินการฝึกอบรมกลุ่มตัวอย่างโดยใช้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ บทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บทเรียน ซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวในบริบทของชุมชนโฮมสเตย์

ขั้นตอนที่ 4: การเก็บข้อมูลหลังการใช้ (Post-test)

หลังเสร็จสิ้นการอบรม กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษชุดเดียวกับก่อนการอบรม จำนวน 50 ข้อ เพื่อนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนอบรม เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่นำไปใช้

ขั้นตอนที่ 5: การประเมินความพึงพอใจ

กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถาม 14 ข้อในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) และคำถามปลายเปิด 5 ข้อ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 6: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

ผลคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการอบรมจะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้บทเรียนนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 7: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์

คณะผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์มุมมอง ข้อเสนอแนะ และความคาดหวังที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงนวัตกรรมในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านแนวคิด ทฤษฎีที่เลือกมาใช้ในการศึกษา โดยข้อมูลที่ได้มาจะมีกระบวนการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อหาค้นหาคำตอบในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) บรรยายข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดทำแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร บันทึกลักษณะเอกสาร แหล่งที่มาและสาระสำคัญของเอกสารที่ทำการศึกษาที่

เกี่ยวข้องกับการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารจะเป็นกรอบแนวทางที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้วยวิธีการอื่นๆ ต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ได้ทำการวิเคราะห์เฉพาะเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารเท่านั้น โดยทำการสรุปใจความสำคัญที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนข้อค้นพบที่ได้จากข้อมูลอื่นๆ

2. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าอบรมในด้านเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพหลัก ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของคนภายในชุมชนในการสื่อสารบ่อยเพียงใด ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่บ่อยที่สุดโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์แบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 8 ข้อ เป็นการวัดความคิดเห็นความต้องการในส่วนที่เกี่ยวกับระดับความต้องการมาก-น้อย-ไม่ต้องการและการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหน่วยวัดการสื่อสารภาษาอังกฤษสอบถามความคิดเห็น ที่มีต่อการพัฒนาทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษ มี 14 ข้อเป็นแบบสอบถามแจกให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุข้อมูลที่เป็นจริงเพียงคำตอบเดียว จากจำนวนที่ให้โดยเป็นการวัดความคิดเห็นในระดับจากมากที่สุด-มาก-ปานกลาง-น้อย-น้อยที่สุด เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้ 5 มากที่สุด (4.50 – 5.00)- น้อยที่สุด(1.00 – 1.49) ใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องมือวิจัยที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ แบบสอบถามคำถามปลายเปิด ให้ผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ข้อผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5. วิเคราะห์ผลลัพธ์ข้อมูลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังของผู้เข้าอบรมโดยใช้สถิติหาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

สถิติวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติพื้นฐานสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อน-หลัง ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage: %) ค่าแจกแจงความถี่ (Frequencies: F) ส่วนสถิติเพื่อการวิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อน-หลัง ประกอบด้วย ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ในชุมชนพุดในส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 74 มีอายุระหว่าง 46-50 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 24) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 41-45 ปี (ร้อยละ 20) โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 32) และจบจากสถาบันการศึกษาในประเทศ (ร้อยละ 94) อาชีพหลักส่วนใหญ่คือการประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 46)

ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุว่า คนในชุมชนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในระดับ “บางครั้ง” (ร้อยละ 54) และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 82) สำหรับทักษะที่ใช้บ่อยที่สุดคือ “การฟัง” (ร้อยละ 40) รองลงมาคือ “การพูด” (ร้อยละ 34)

ผู้วิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต้องการเรื่องคำทักทายภาษาอังกฤษสำหรับกล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับศิลปะและการแสดงพื้นถิ่น และ ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบอกเส้นทางที่พักโฮมสเตย์ในชุมชน มีความต้องการในระดับมาก ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 ถัดมาเป็นเรื่องคำอธิบายภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน คำอธิบายภาษาอังกฤษเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน มีความต้องการในระดับมาก อยู่ในระดับรองจาก 3 หัวข้อข้างต้น คิดเป็นร้อยละ 96 ส่วนเรื่อง ภาษาอังกฤษทั่วไปเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร พืช ผัก ผลไม้พื้นถิ่นในชุมชน และหัวข้อเรื่อง คำสนทนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิถีชีวิตในชุมชนที่เหลือทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 90 ลดลงตามลำดับเป็นนัยสำคัญที่สะท้อนความต้องการจากมากไปหาน้อย

ผู้วิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.27$, $S.D = 0.57$) ในประเด็น ผู้เข้าอบรมทุกคนมีความคิดเห็นว่า วิทยากรมีเทคนิคการสอนที่ดี ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้นผลวิจัยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $S.D = 0.75$) ถัดมาคือ ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $S.D = 0.18$) และประเด็นสุดท้ายเรื่องสื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมซึ่งระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดมีค่าระดับค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.80$, $S.D = 0.91$).

ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้เข้าอบรมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนวัตกรรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านพรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยยา จังหวัดพังงา สรุปในประเด็นทั้ง 5 ประเด็นได้ดังนี้ 1) เนื้อหาในบทเรียน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า อยากให้มีการแทรกเรื่องที่พิก สิ่งอำนวยความสะดวกและรถรับส่งนักท่องเที่ยวไปยังที่พักโฮมสเตย์แต่ละแห่งส่วนรายละเอียด 2) วิธีการสอน/การอบรมของวิทยากร ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า อยากให้มีการใช้สื่อทันสมัยมาควบคู่การอบรมและแทรกเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลามเพิ่มเติม 3) สื่อการเรียน/การอบรม ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า อยากให้มีการใช้สื่อทันสมัยมาควบคู่การอบรมและแทรกเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลามเพิ่มเติม 4) การใช้นวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า นวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษควรเพิ่มเนื้อหาที่พักโรงแรมหรือห้องพักอื่นในชุมชนพรุในที่เป็นส่วนอื่นควบคู่กับโฮมสเตย์ในเกาะยาว และ 5) การส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวในชุมชน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า อยากให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมพัฒนาคนด้านภาษาอังกฤษและท้องถิ่นควบคู่และแทรกเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลามเพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์สะท้อนถึงปัญหา อุปสรรค ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษและนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใหม่จากผู้แทนผู้ประกอบการจำนวน 10 คน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการที่เข้าอบรมมีปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทักษะฟัง-พูด มากที่สุด ผู้ประกอบการถือว่า โฮมสเตย์เป็นการให้บริการรูปแบบหนึ่งมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเหมาะสมสำหรับ

การนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญนำไปสู่ส่วนอื่น ที่เกี่ยวข้องับธุรกิจท่องเที่ยวกับชาวต่างชาติที่เดินทางมายังเกาะยาวใหญ่ ลำดับถัดมาเป็นความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักที่โฮมสเตย์มาก เพราะผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดระบุว่า นวัตกรรมภาษาอังกฤษสื่อสารสำหรับโฮมสเตย์เป็นภาษานานาชาติภาษาแรกและสำคัญต่อทุกทักษะการสื่อสารต่อกัน ลำดับถัดมาส่วนใหญ่สะท้อนความคิดเห็นว่า เนื้อหาในนวัตกรรมที่ควรเรียนรู้ ควรจะเป็นภาษาง่ายๆ บทสนทนากันแบบชาวบ้าน เน้นทักทาย ต้อนรับที่พึก ถามตอบและคุยเรื่องทั่วไปเพื่อให้คุ้นชินกันและกล่าวขอบคุณ ส่วนเรื่องความต้องการสื่อหรืออุปกรณ์เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ได้สะท้อนความคิดว่า สื่อมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด เพราะอ่านนวัตกรรมสื่อภาษาอังกฤษถือว่า เป็นภาษาที่ทุกคนทั่วโลกใช้กัน คู่มือพ็อคเก็ต เป็นหนังสือสำคัญต้องมีไว้หาศัพท์ยาก และ นำมาใช้อ้างอิงได้กับนักท่องเที่ยวที่มาพัก และ ผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นว่า อยากได้แอปพลิเคชัน-แผ่นพับเล็ก-วิดีโอ-ป้ายหรือหนังสือแนะนำสถานที่พักโฮมสเตย์มากที่สุดเรียงตามลำดับ

ผู้วิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พรุใน ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของผู้เข้าอบรมอยู่ที่คะแนน 32.68 (S.D. = 1.82) สูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการซึ่งได้คะแนนที่ 41.92 (S.D.= 2.12)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การศึกษาและการพัฒนานวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวบ้านพรุในตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ประสบผลสำเร็จ คณะผู้วิจัยเห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมดมีความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความรู้และความสามารถของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในครั้งนี้ มาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการต้อนรับและให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) ที่ดำเนินการโดยคณะผู้วิจัย ชี้ให้เห็นว่าชุมชนมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านการฟังและการพูดได้รับการระบุว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับมีความสอดคล้องคล้ายกับผลการศึกษาของ วราพร พูลเกษและคณะ (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า (1) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความต้องการให้บทเรียนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหมู่บ้านโฮมสเตย์จำนวน 5 หัวข้อได้แก่ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การแสดงพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม และอาหารพื้นบ้าน โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. ก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ชุมชนหมู่บ้าน โฮมสเตย์มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดต่อการพัฒนาทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์กล่าวคือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควรเน้นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้จริงและเนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะต้องให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นให้มากที่สุด และของ ปีพมา สุวรรณเทศ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาทุ่ม-หนามแท่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องมีความต้องการภาษาอังกฤษโดยแบ่งตามหน้าที่ได้ 15 เรื่อง ได้แก่ 1) การทักทาย 2) การแนะนำตัว 3) การกล่าวแสดงความขอบคุณ 4) การกล่าวคำขอโทษ 5) การขออนุญาตและขอความช่วยเหลือ 6) การพูดเมื่อฟังไม่เข้าใจ 7) การถามทาง 8) สถานที่ท่องเที่ยว 9) การพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับสภาพอากาศ 10) วันและเวลา 11) เทศกาล 12) อาหารและเครื่องดื่ม 13) ของที่ระลึก 14) บ้านพักโฮมสเตย์ และ 15) การกล่าวลา ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์ และให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา พบว่าคู่มือภาษาอังกฤษดังกล่าวมีคุณภาพในระดับดีมากในภาพรวม และคุณภาพในรายด้านอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน นอกจากนี้ผู้ประกอบการโฮมสเตย์และผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของคู่มือโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับดีมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ Yu-Chih Lo และ Pidpong Janta (2020) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง มุมมองของชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน – กรณีศึกษาเชิงคุณภาพของชุมชนเหมืองเงินคอง จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประโยชน์และความท้าทายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism: CBT) ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขข้อจำกัดที่พบ การท่องเที่ยวโดยชุมชนได้รับการเสนอให้เป็นทางเลือกหนึ่งในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวนี้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนและสร้างประโยชน์ที่มากขึ้นแก่ท้องถิ่น ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสังเกตภาคสนามและการสัมภาษณ์เชิงลึก และนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงประเด็น (Thematic Analysis) ผลการวิเคราะห์จากการสังเกตและสัมภาษณ์ชาวบ้านในพื้นที่สะท้อนให้เห็นถึงอุปสรรคสำคัญหลายประการในการดำเนินงาน CBT เช่น ความขัดแย้งเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพยากร การรั่วไหลของผลประโยชน์ ปัญหาทางการเงิน และการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ยังอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม ชุมชนยังคงมีจุดแข็งในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่ ในส่วนที่คล้ายคลึงประเด็นที่ตรงกันคือข้อมูลเชิงคุณภาพที่สะท้อนมาจากการรู้จักชุมชนของตนเองและพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนแข็งแกร่งขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการที่ระบุโดยชุมชนยังแสดงให้เห็นถึงความตระหนักรู้ในบทบาทของภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการแข่งขันในระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism) ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองของคนในชุมชน

3. ด้านความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจ มากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.27$, $S.D = 0.57$) โดยภาพรวมของบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากบทเรียนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการและมีความเหมาะสมกับ ความรู้และความสามารถของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ซึ่งชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไปปรับใช้กับสถานการณ์จริงและสอดคล้องกับบริบทของชุมชนได้เป็นอย่างดี

4. ด้านนวัตกรรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ทั้ง 5 ด้านคือ 1) เนื้อหาในบทเรียน 2) วิธีการสอน/การอบรมของวิทยากร 3) สื่อการเรียน/การอบรม 4) การใช้นวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 5) การส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวในชุมชน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยากให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมพัฒนาคนด้านภาษาอังกฤษและท้องถิ่นควบคู่และแทรกเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลามแบบพกพา (Pocket book) ผลวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับสุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2553) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมท้องถิ่นสำหรับบุคลากรท่องเที่ยวต้องการสื่อหรืออุปกรณ์ในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษควรเป็นหนังสือเล่มเล็ก หรือหนังสือพกพา (Pocket book) ที่มีขนาดกะทัดรัด และสามารถพกพาติดตัวไปได้ และอัญชลี อติแพทย์ (2553) ที่กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการทำสมุดบันทึกส่วนตัว การใช้สมุดภาพคำศัพท์บทสนทนา และเทปบันทึกเสียงหรือ CD/VCD เพื่อฝึกพูดด้วยตัวเอง

5. ด้านประสิทธิผลของความสามารถของผู้เข้าอบรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าหลังจากการใช้นวัตกรรมอบรมผ่านไป แล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษาอังกฤษหรือมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นก่อนการใช้นวัตกรรม โดยคะแนนความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พรุใน ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 41.92$, $S.D. = 2.12$) ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 32.68$, $S.D. = 1.82$) สรุปได้ว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พรุใน ตำบลพรุใน พังงา ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษชุมชนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งประสิทธิผลของความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สร้างองค์ความรู้ใหม่จากการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับศักยภาพของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

บริบทของการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ งานวิจัยนี้ได้นำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญใน 4 ประเด็นหลัก ประการแรก คือการออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยเนื้อหาและทักษะที่พัฒนาเน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นหลัก อันเป็นทักษะที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสารโดยตรงกับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้กระบวนการพัฒนานวัตกรรมเกิดจากการวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) ของกลุ่มเป้าหมายจริงในพื้นที่ ประการที่สอง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ตั้งแต่การสำรวจ ออกแบบ ไปจนถึงการทดลองใช้งาน เป็นการส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของนวัตกรรมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ประการที่สาม การจัดกิจกรรมฝึกภาษาอังกฤษที่อิงกับสถานการณ์จริงในท้องถิ่น เช่น บทสนทนาเกี่ยวกับการประมงพื้นบ้าน อาหารท้องถิ่น และการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างตรงจุดและนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย การเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของชุมชน ส่งผลเชิงบวกโดยตรงต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งในด้านการสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว การกระตุ้นการกลับมาใช้บริการซ้ำ และการกระจายรายได้ได้อย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้เสนอรูปแบบการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบทชุมชนอย่างลึกซึ้ง และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สรุปเป็นสื่อภาพให้ชัดเจนดังภาพด้านล่างนี้

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของหมู่บ้านโฮมสเตย์

ดังนั้น คณะผู้วิจัยสรุปองค์ความรู้ใหม่ด้านการพัฒนานวัตกรรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหมู่บ้านโฮมสเตย์ เกาะยาว พังงา มีขั้นตอนและรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปขั้นตอนและรายละเอียดการพัฒนาวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษหมู่บ้านโฮมสเตย์ เกาะยาว พังงา

ขั้นตอน	รายละเอียด
1. การเก็บข้อมูลพื้นฐาน	สำรวจความต้องการใช้ภาษาในหมู่บ้านโฮมสเตย์
2. สร้างบทเรียน 5 หัวข้อ	เน้นสถานการณ์จริง: การต้อนรับ, ที่พัก, อาหาร, แหล่งท่องเที่ยว, วิถีชุมชนมุสลิม
3. ตรวจสอบเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ	ตรวจสอบ IOC ≥ 0.50 ขึ้นไป
4. ทดลองใช้นวัตกรรม	ใช้กลุ่มตัวอย่าง 50 คนจาก 25 หลังคาเรือน ในบ้านพรุใน
5. ประเมินผลสัมฤทธิ์	ก่อน-หลังฝึก, ความพึงพอใจ, ความคิดเห็น, ความเข้าใจ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิติการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2562. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กฤตยา เตยโพธิ์ & พันธ์ โพธิ์ปติ. (2561). วัฒนธรรมโฮมสเตย์: การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. วารสารแพรวากาฬสินธุ์, 5(1), 1–30.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). แนวนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา. (2566). รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวเกาะยาว พ.ศ. 2566. พังงา: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ปัทมา สุวรรณเทศ. (2555). การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาท่อม-หนามแท่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิชและพนา จินดาศรี. (2561). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพร พูลเกษ และคณะ. (2555). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2553). การสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัญชลี อติแพทย์. (2553). การใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของชุมชนในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Likert, R. (1932). **A technique for the measurement of attitudes**. New York: Archives of Psychology.
- Namtapi, I. (2022). Needs analysis of English for specific purposes for tourism personnel in Ayutthaya. **LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network**, 15(1), 409–439.
- Lo Y-C and Janta P. (2020). Resident's Perspective on Developing Community-Based Tourism –A Qualitative Study of Muen NgoenKong Community, Chiang Mai, Thailand. **Frontiers in Psychology**, 11: 1493.doi: 10.3389/fpsyg.2020.01493